

Η στήλη του Προέδρου

Σε λίγες μέρες το 2004 θα παραδώσει τη σκυτάλη του χρόνου στο 2005 και οι άνθρωποι θα ανταλλάξουν ευχές ελπίζοντας πως η καινούρια χρονιά θα είναι αυτή που θα φέρει την εκπλήρωση των οραμάτων των ελπίδων και των

ονείρων τους.

Εκτός όμως από τη σκυτάλη του χρόνου το 2004 θα παραδώσει στο 2005 ένα μεγάλο πακέτο από άλλα προβλήματα, λανθασμένες αποφάσεις που πρέπει να επανεξεταστούν και να διορθωθούν, παραλείψεις πολλών ετών, ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις αλλά και αρκετές ευκαιρίες που δεν πρέπει και πάλι να χαθούν.

Βέβαια αυτό δεν είναι καμιά ιδιαίτερη ιδιομορφία του 2004, το ίδιο έγινε το 2003 και το 2002 και το 2001 κ.ο.κ μια που έχει γίνει πια παράδοση στη χώρα μας να νομίζουμε ότι λύνουμε τα προβλήματα, είτε «κουκουλώνοντάς τα» είτε εφαρμόζοντας “εμβαλωματικές λύσεις” οι οποίες βέβαια μπορεί να είναι λανθασμένες αλλά δεν θα πρέπει όμως σε καμιά περίπτωση να έχουν πολιτικό κόστος.

Τα προβλήματα αυτά είναι διαφόρων κατηγοριών: είναι οικονομικά, άλλα που αφορούν το εμπόριο, τη βιομηχανία, τη ναυτιλία, την αγροτική πολιτική, την κοινωνική πολιτική, τις ευρύτερες εξωτερικές, τις σχέσεις μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση κ.α. Σαν Έλληνες πολίτες λίγο πολύ όλες αυτές οι κατηγορίες των προβλημάτων μας ενδιαφέρουν και μας απασχολούν.

Ιδιαίτερα όμως εμάς που είμαστε ταγμένοι στην υπηρεσία της ανώτατης εκπαίδευσης θα πρέπει να μας απασχολήσουν τα θέματα που αφορούν την ανώτατη εκπαίδευση και τα μέτρα και οι μεθοδεύσεις που θα προταθούν προκειμένου να επιλυθούν τα προβλήματα.

Έτσι, όσον αφορά τα ιδρύματά μας τα τεχνολογικά δηλαδή εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας το 2004 κληροδότησε στο 2005 αρκετά σοβαρά θέματα, τα οποία είναι βέβαιο ότι θα μας απασχολήσουν ήδη από τις πρώτες μέρες της νέας χρονιάς και για τα οποία είναι επιτέλους καιρός όλοι οι εμπλεκόμενοι Υπουργείο, Ιδρύματα, καθηγητές, φοιτητές και οργανώσεις αποφοίτων να συνεργαστούμε ώστε να επεξεργαστούμε τις βέλτιστες δυνατές αλλά και βιωσιμότερες λύσεις.

Όπως κι άλλες φορές έχω τονίσει τα ΤΕΙ καθιερώθηκαν σαν ανώτατα ιδρύματα στη συνείδηση των παραγωγικών τάξεων της κοινής γνώμης αλλά και του εξωτερικού εδώ και πολλά χρόνια de facto. Ένα ουσιαστικό λοιπόν θέμα που θα πρέπει να μας απασχολήσει άμεσα είναι η ανωτατοποίηση των ΤΕΙ και de jure με συμπλήρωση του νομοθετικού πλαισίου λειτουργίας τους με όλα εκείνα τα στοιχεία που θα δώσουν στα ιδρύματα επί τέλους ακόμα και τον επιβαλλόμενο από

το Σύνταγμα χαρακτήρα των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (π.χ. μεταπτυχιακά).

Πρωταρχικό όμως στοιχείο για την επίτευξη της ουσιαστικής ανωτατοποίησης των ΤΕΙ είναι το κλείσιμο της ψαλίδας της άνισης χρηματοδότησης μεταξύ ΤΕΙ και Πανεπιστημίων, το οποίο σήμερα όπως επανειλημμένα έχουμε πει βρίσκεται στη σχέση 1:9. Είναι ηλίθιο φαινότατο ότι τα ΤΕΙ με τέτοιες συνθήκες υποχρηματοδότησεως δεν είναι δυνατόν να συνεχίσουν τη λειτουργία τους και εκτός αυτού κατ'αυτό τον τρόπο εδραιώνεται η ψυχολογία του «φτωχού συγγενή» που συμβάλλει στην κακή ατμόσφαιρα λειτουργίας των ιδρυμάτων.

Ένα άλλο πολύ βασικό θέμα είναι η επεξεργασία και νομοθετική ρύθμιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων ΟΛΩΝ των αποφοίτων μας, προσαρμοσμένη στα δεδομένα των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γενικότερα όμως θα πρέπει το ταχύτερο δυνατόν να προσαρμοστούμε στις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο πλαίσιο αυτό ανήκουν μεταξύ άλλων η επεξεργασία και ψήφιση νομοθετημάτων σχετικά με την δια βίου εκπαίδευση και την αξιολόγηση των ιδρυμάτων της ανώτατης εκπαίδευσης. Μέχρι τη σύνοδο των υπουργών Παιδείας το Μάιο του 2005 στο Μπέργκεν της Σουηδίας τα νομοθετήματα αυτά θα πρέπει να είναι έτοιμα και όχι απλώς «δια το θεαθήναι» αλλά να στοχεύουν πραγματικά στη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό της Ελληνικής Ανωτάτης Παιδείας.

Τέλος θα πρέπει να αντιληφθούμε όλοι ότι προκειμένου να κερδίσουμε το χαμένο χρόνο και να διεκδικήσουμε επάξια μια θέση στις προηγμένες χώρες του κόσμου θα πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία, να απαλλαγούμε οριστικά από τις αγκυλώσεις του παρελθόντος και να εκσυγχρονίσουμε την παιδεία της χώρας μας τονίζοντας τον διακριτό ρόλο όλων των βαθμίδων και προγραμματίζοντας κατά τρόπο συμπληρωματικό την μεταξύ τους συνέχεια.

Και αυτό θα πρέπει να το πετύχουμε πια στηριζόμενοι σχεδόν αποκλειστικά στις δικές μας δυνάμεις. Γιατί όπως γνωρίζουν οι παροικούντες την Ευρωπαϊκή Ιερουσαλήμ το κοινοτικό πλαίσιο που πιθανόν θα ακολουθήσει μετά το 2006 θα είναι αισθητά μικρότερο και αυστηρότερο από τα προηγούμενα αλλά θα είναι συνδεδεμένο και με περισσότερες υποχρεώσεις από την πλευρά μας.

Στο μέλλον λοιπόν θα χρειαστούν και περισσότεροι οι κόποι και περισσότεροι τρόποι. Όμως πιστεύω ότι στο τέλος εφ' όσον προσπαθήσουμε όλοι μαζί θα πετύχουμε.

Ευτυχισμένα Χριστούγεννα σε όλους εσάς και τις οικογένειές σας κι εύχομαι ο καινούργιος χρόνος να φέρει στον καθέναν αυτό που επιθυμεί, υγεία, ευτυχία, πρόοδο και στον κόσμο όλο αλλά και στο Ίδρυμά μας ειρήνη.

Φιλικά

Στυλιανός Ιωαννίδης